

henvender sig og gerne vil være medlem af foreningen.

I 1997 blev der vedtaget en udvidelse af lov om investeringsforeninger, således at specialforeninger også er omfattet af loven. En specialforening kan have til formål at modtage midler til forvaltning fra blot et medlem.

Det skatteretlige investeringsforeningsbegreb er ikke lovfæstet, men er udviklet i praksis.

I skatteretten er der ikke forskel mellem specialforeninger, innovationsforeninger og andre investeringsforeninger der ikke er under Finanstilsynets tilsyn, og investeringsforeninger ifølge lovebekendtgørelse nr. 158 af 7. marts 2001. De behandles alle som investeringsforeninger.

Ifølge gældende praksis på skatteområdet bliver en investeringsforening med meget få medlemmer ikke betragtet som et selvstændigt skattesubjekt. Medlemmerne bliver i stedet beskattet hver for sig som interessenter i et interessentskab.

Gældende skattelovgivning indeholder ingen grænser for, hvornår der er tale om en forening med så få medlemmer, at medlemmerne selv beskattes, og hvornår der er tale om en forening med flere medlemmer, der betragtes som et selvstændigt skattesubjekt. På grundlag af den skatteretlige praksis, der dog er ret begrænset, sætter man ofte grænsen ved 8, men det må samtidig fremhæves at grænsen ikke er absolut. Vurderingen vil også være påvirket af andre momenter. Hvis f. eks. en forening, der hidtil har været en stor forening, falder i medlemstal til under 8, men samtidig aktivt forsøger at udvide medlemstallet og lykkes med dette, vil man næppe i praksis tillægge det nogen som helst betydning, at antallet af medlemmer i en periode har været under 8.

Det anførte betyder, at der i dag findes både investeringsforeninger og specialforeninger med meget få medlemmer, der opfylder investeringsforeningslovgivningens betingelser for at blive opfattet som en forening, men som på grund af det lille antal medlemmer ikke opfylder skatterettens betingelser for at være en forening og blive beskattet som en sådan.

Ad C. Rentetilpasningslån

Kurssikringsaftaler på de såkaldte rentetilpasningslån, der opsiges eller overtages af en ny låntager, i forbindelse med ejerskifte af fast ejendom er karakteriseret ved, at de for en periode sikrer låntager mod rentestigninger ud over et nærmere fastsat niveau på rentetilpasningslån, der er variabelt forrentede.

Efter kursgevinstlovens § 29 skal selskaber og personer medregne gevinst og tab på terminkontrakter

og på aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter § 30 behandles finansielle kontrakter i visse situationer som en integreret del af opgørelsen vedrørende gevinst og tab på det underliggende aktiv.

Kursgevinstlovens § 29 anvendes bl.a. ikke på kurssikring ved optagelse, refinansiering, rentetilpasning eller indfrielse af realkreditlån eller realkreditlignende lån. Det er en betingelse, at kontrakten kun kan opfyldes ved levering. Det er endvidere for hver af kontraktsparterne en betingelse, at kontrakten ikke afstås. Når en kontrakt undtages fra beskattning som finansiel kontrakt, skal den behandles efter skattelovgivningens almindelige regler, dvs. sammen med det underliggende aktiv.

Hvis en køber ved *ejerskifte* af en ejendom overtager en kurssikringsaftale vedrørende rentetilpasning for realkreditlån, eller hvis aftalen opsiges i forbindelse med ejerskiftet er betingelsen for, at aftalen kan behandles sammen med det underliggende lån, *ikke* opfyldt. I stedet skal aftalen behandles som en finansiel kontrakt fra kontraktens start. Gevinst og tab på aftalen beskattes efter lagerprincippet og medregnes til kapitalindkomsten. Dette er ikke hensigtsmæssigt.

Ad D. Frist for skattefri aktieombytninger

Aktieavancebeskatningsloven indeholder en frist på 6 måneder for skattefri aktieombytninger. I visse tilfælde har det vist sig praktisk vanskeligt at overholde fristen

Forslaget

Ad A og B. Investeringsforeninger

1. Foreninger med få medlemmer

Det foreslås på baggrund af det anførte om behovet for investeringsforeninger med kun få medlemmer, at også udloddende eller kontoførende investeringsforeninger, der kun har ét eller meget få medlemmer skal beskattes efter reglerne for investeringsforeninger. Hvis foreningen er opbygget som en udloddende forening er det reglerne for disse, som skal gælde, og hvis der er tale om en kontoførende forening, er det reglerne for kontoførende foreninger, der skal gælde.

Det er dog samtidig en betingelse, at alle medlemmerne er forsikringselskaber, pensionskasser, ATP og LD eller andre juridiske personer. Fysiske personer skal derimod ikke efter forslaget med skattemæssig virkning kunne stifte en investeringsforening med kun ét medlem. Det hænger bl.a. sammen med, at der aldrig er udlodningspligt for aktiefortjenester på aktier, der sælges af en udloddende forening efter tre års ejer-